

Biskop med passion för galopp

CHRISTINA ODENBERG med sin egenuppfödde THE BISHOP'S HOPE, 3 år, som tillsammans med de andra av Stabulum Ecclesias ("Stall Kyrkan") hästar står uppstallade på Vasaholm i Torna Hällestad. Foto: Helena Mansén.

När Christina Odenberg blev biskop i Lund för tio år sedan blev hon dessutom Sveriges första kvinnliga biskop. Förutom det - var hon också en biskop med fyrtio års erfarenhet av att äga, träna och rida galopphästar.

Var i (all) världen hittar man en sådan kombination?(!)

Det torde vara något alldeles unikt. Men för Christina Odenberg är det bara helt naturligt.

–För mig är galopphästarna en hobby och en sport som man kan hålla på med, oavsett vad man har för yrke, fastslår Christina Odenberg där vi sitter på stallgången och samtalar, hon på en halmbal och undertecknad på en uppoch-nedvänd hink.

Vi befinner oss på Vasaholms Stuteri i Torna Hällestad där Christina har sina hästar uppstallade.

Talangfull åttaåring

Christina Odenberg var bara åtta år när hon började rida. Hon hade bara suttit på sin farbrors arbetshäst någon gång när en kamrat till henne fick några ridlektioner på Östermalms Ridskola i födelsedagspresent. Christina fick också en lektion för att göra henne sällskap. Ridlärare var fanjunkaren Petri Persson.

Christina tyckte det var väldigt roligt. Och det gick tydligen bra för efteråt ringde fanjunkare Persson hem till hennes föräldrar och frågade dem om hon fick börja rida för honom. Persson sade att Christina hade mycket talang och att han gärna ville utbilda henne.

Christina fick lov av sina föräldrar att börja rida och det dröjde inte länge förrän hon deltog i både hopp- och dressyr tävlingar.

Fanjunkare Persson var även amatörtränare i galoppporten och i privatstallet hade han några häs-

tar som brukade tävla på Ulriksdals Galopp. Christina var inte mer än tio år då hon fick prova på att rida dem. Sedan blev det mer och mer galopp. De brukade träningsrida ute på Djurgården och cantra på "kanalbanken". Första gången hon red på Ulriksdals galoppbana var när hon skulle få rida ett snabbjobb första gången. Det var på steeplechasehästen Yprez.

Red "mot reglementet"

Christina blev snart så duktig att fanjunkare Persson tyckte att hon kunde få rida lopp. Åldersgränsen för att rida i löpningar var sexton år men Christina var bara femton.

–De frågade aldrig hur gammal jag var! De trodde nog att jag var sexton, avslöjar Christina, så här femtiotvå år senare...

Hon hade precis fyllt femton när hon fick sin ryttarlicens i början av året och hann med att rida tretton lopp utan att ha åldern inne.! Alla lopp var på hästen **Contur**. De var femma första gången och vann i femte starten. Det var den 31 juli 1955.

Christina slår i boken för att kontrollera att hon minns rätt. Där finns allt uppskrivet.

–Jo då, det stämmer. Här har jag också skrivit att Contur var efter Turbotin-Condicote/Valerian. Han var förresten också den första hästen som jag red in, tilläger hon.

Omberg var första hästen

–Strax innan jag fyllde 18 köpte jag min första häst, fortsätter Christina.

–Det var en tvååring vid namn **Omberg**, e. Welsh Minstrel u. Mån-

CHRISTINA ODENBERG - Biskop i Lund och Sveriges första kvinnliga biskop. Foto: Lennart Jonson.

Biskopen i Lund, Christina Odenberg, 67, har nyligen gått i pension. Christina Odenberg är mycket mer än "bara" Sveriges första kvinnliga biskop - hon var länge även en framgångsrik amatörryttarinna och hon tränar fortfarande galopphästar - från det har hon definitivt inte gått i pension.

Tre championtitlar

Det blev sedermera många segrar på hästryggen och Christina tog hem det svenska amatörryttarchampionatet både 1956 och 1957. Dessutom Täbychampionatet 1979.

CHRISTINA ODENBERG efter seger på **GALLION** den 16 december 1974 över 1400 meter. Gallion ägdes av Stall RB och tränades av **Christinas studentkompis - inte helt okända... - Kristina Lokrantz** (de tog studenten samma dag den 13 maj 1960). Foto: Stefan Uppström.

Prästvigdes 1967

Under tiden som Christina studerade till präst arbetade hon vid S:ta Katarinastiftelsen för **Margit Sahlin**, som var den allra första kvinnliga prästen i Sverige. Margit Sahlin och hennes värderingar inom religionen och kyrkan betydde mycket för

Christina, som prästvigdes 1967.

–I stallet och på stallbacken var de lite förundrade i början. De trodde att bara för att jag var präst så kunde de inte bete sig som vanligt i min närvaro. De frågade ofta: "Nu när du är präst, hur ska vi då tala till dig?" "Som ni alltid har gjort", svarade jag och så var det med det, berättar Christina.

Sedan var det ingen på stallbacken som tog någon särskild notis om att hon var präst. De var så frispråkiga så som de brukade vara.

Av en tränare fick hon smeknamnet "Prästen", det var allt.

Att Christina blev präst hindrade henne inte från att fortsätta träna galopphästar.

–Det gick alldeles utmärkt, kommenterar hon snabbt.

–Varför skulle det inte? tillägger hon över den för henne så självklara saken.

Hästarna var fortfarande viktiga, i allra högsta grad, och hon hade dem inkvarterade på flera olika ställen, bland annat i Löttinge och i Brottby. Hennes församling var under en lång tid Östra Ryd i Rydboholm, strax norr om Täby Galopp. Där fick hon många gånger också

möta vännerna från galoppen, i både ljusa och svåra stunder.

Stall Kyrkan

Christinas ägarpseudonym är "**Stabulum Ecclusus**" vilket - förstås - är latin och betyder Stall Kyrkan. Den blå dresen med rött axelskärp och vit mössa har syns på bland andra **Miami Rise** som på 1990-talet gjorde 59 starter för Christina. Andra välbekanta hästnamn i Christina Odenbergs regi var bland andra **Me Oul Segocia** (1980), **Hay Hay**, **Glorious Bargain**, **Billiard**, **Pet's Choice**, **PM's Princess** och **Muji**.

1982 red Christina sitt sista lopp, det var på Hedentrollen och slutade med seger.

–Jag slutade när jag var på topp, skojar Christina.

–Jag kände mig inte riktigt lika ung och spänstig längre. Det kändes mer i kroppen när man ramlade av, skrattar hon.

–Det var en period som det inte heller kändes lika roligt längre. Det har väl gått i vågor ibland, precis som mycket annat här i livet, tillägger hon.

Men hästarna hade hon kvar och träningsred gjorde hon fortfarande. Även när hon **1997 blev biskop i Lund** och därmed också Sveriges första kvinnliga biskop. Då flyttade hon ner hästarna till Vasaholm och fortsatte att ta hand om dem där.

–Jag fick väldigt mycket hjälp av Rune Ohlsson, understryker Christina.

–Då som nu.

Egen uppfödning

Numera har hon bara två hästar i träning. Det är den egna uppfödningen 3-åriga **The Bishop's Hope** som bara startat fem gånger och 3-åriga **Emmy's Rose** som startat två gånger. Båda hästarna har varit oplacerade än så länge.

Den 6-åriga **The Bishop's Boy** är "uppe på de gröna ängarna" nu, som Christina uttrycker det.

–Det hände i somras. Han bara dog plötsligt när han var ute och travade på volten, berättar Christina sorgset.

The Bishop's Boy startade 32 gånger, vann två och var placerad nio gånger.

Utöver de två hästarna i stallet har hon en egenuppfödd åring vid namn **Bishop's Joy** och hon är dessutom delägare i ett föl som heter **Bishop's Mix**, som står hos Sonja Olsson. Christina äger även avelsstoet **PM's Princess** som är e. **Prince Mab** (FR) och som är mor till bl.a. **Bishop's Hope** och **Bishop's Joy**. På åringauktionen köpte hon även ett sto undan **Sally**, som är en egen uppfödning.

Slutade rida när hon blev biskop

–Jag slutade rida helt och hållet, även i träning, när jag blev biskop. Men jag har funderingar på att kanske börja träningsrida lite igen, på någon lugn och fin häst, säger Christina.

–Man får se, man är ju som sagt inte så ung längre, tillägger hon.

Men hon arbetar fortfarande ganska hårt i stallet med att mocka boxar och sköta om hästarna. Rune har också sina hästar i samma stall och hjälper till mycket. Ibland när han är borta på tävlingar är det Christina som i sin tur tar hand om hela stallet.

–Vi hjälps åt.

Christina Odenberg gick i pension i våras och har lämnat sin post som biskop av Lund, men hon ställer gärna upp med att viga par, hålla dop, begravningar och annat som hör ämbetet till, när hon blir tillfrågad. Och det blir hon ofta.

Och hon kan fortfarande titulera sig biskop.

–En gång biskop, alltid biskop, skrattar hon.

Och en gång galopptränare, alltid galopptränare - ett uttryck som gäller, fastän hon är biskop.

HELENA MANSÉN

God Jul & Godt Nytt År!

Velkommen
til
sesongåpning
på Øvrevoll
17. april 2008!

